

Foșnește noaptea

Adina Speranta

În goana cerbilor de fum prin lăstărișul adormit
Se-aude foșnetul marin al scoicilor ce-au răsărit.

Pe sub arcada luminată de pitorescul ochi de foc
Se-adună umbrele în ceată bătând solemn pasul pe loc.

În depărtări, un vârf de munte îmbracă haina de-ntuneric,
Pădurile șoptesc sinistru un repertoriu alegoric.

Pe fruntea unui râu de smoală ce-și plimbă trupul printre stânci
Se oglindesc, (a câta oară?), copacii adormiți din lunci.

O întristare pasageră, un freamăt creator nocturn,
E noaptea visului vremelnice de sub copitele de fum.

adina v.

13.11.2019